
Rzeszotary, st. 17, gm. Miłkowice, pow. Legnica, woj. dolnośląskie, AZP 76-20/56

Informator Archeologiczny : badania 32, 23

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Rotnowo, st. 18, gm. Gryfice, woj. szczecińskie, AZP 20-13/23-patrz: paleolit

Rozumice, st. C, gm. Kietrz, woj. opolskie- patrz: paleolit

RZESZOTARY, st. 17, gm. Miłkowice, pow. Legnica, woj. dolnośląskie, AZP 76-20/56

- obozowisko mezolityczne
- ślady osadnictwa kultury łużyckiej (środkowa i późna epoka brązu)
- ślady osadnictwa z wczesnego średniowiecza

W październiku 1998 roku na stanowisku Rzeszotary, gm. Miłkowice przeprowadzono badania wykopaliskowe. Badania realizowane były z ramienia Katedry Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego. Pracami w terenie kierował autor (Masojć 2004). Opiekę naukową sprawował prof. dr hab. Zbigniew Bagniewski.

Stanowisko zlokalizowane jest w obrębie pasa wydmy biegnącego wzdłuż Czarnej Wody – lewego dopływu Kaczawy. Wydma na której stwierdzono liczne artefakty znajduje się w pewnym oddaleniu od rzeki, nad korytem bezimiennego, wyschniętego ciek, zamienionego na rów melioracyjny, łączącego się z Czarną Wodą. Wydma jest częściowo zalesiona, rozciąga się na linii płn. – pd. i nachylona jest w kierunku zachodnim, ku dolinie Czarnej Wody.

Na stanowisku założono dwa wykopy, o łącznej powierzchni 57 m² (wykop I/98 – 37 m², wykop II/98 – 20 m²), oba zlokalizowane na wypłaszczeniu stoku wydmy w miejscu występowania artefaktów krzemiennych. Stratygrafia w obrębie obu wykopów była podobna. Tworzyły ją: 1. Humus leśny o miąższości do 25 cm. Na całym stanowisku stropowe części humusu ukształtowane zostały w równolegle biegnące bruzdy, ułatwiające uprawy leśne; 2. Niewarstwowane piaski barwy ciemnożółtej o miąższości około 50- 60 cm.; 3. Piaski barwy jasno – szarej z domieszką drobnych żwirów, których spągu nie uchwycono.

Artefakty krzemienne występowały głównie w warstwie humusu oraz w warstwie ciemnożółtych piasków do głębokości około 40 cm. Wykop I/98 dostarczył 510 zabytków krzemiennych w tym 23 narzędzi, 10 rdzeni, 5 rylców, 6 odpadów charakterystycznych oraz 466 wióry, odłupki (w tym łuski i okruchy). Dodatkowo w wykopie wystąpiło 16 fragmentów ceramiki kultury łużyckiej oraz wczesnośredniowiecznej. Wykop II/98 składa się z 874 artefaktów. W uzyskanym zespole wyróżniono 31 narzędzi, 9 rdzeni oraz 1 rylce. Resztę stanowił półsurowiec, w którym znalazło się dodatkowo 13 charakterystycznych form technicznych (zatepcze, odnawiaki, wierchniki).

Przebadane obozowisko ma charakter podomwy. Obecność zbrojników w „pieńkowskich” oraz trapezu sugeruje atlantycki wiek zespołu.

Wyniki badań zostaną opublikowane w: Masojć M., 2004, The Mesolithic In Lower Silesia in the Light of Settlement Phenomena of the Kaczawa River Basin, *Studia Archeologiczne* 35, pp. 216, Wrocław.

SAMBOROWO, st. X, gm. Ostróda, woj. olsztyńskie, AZP 28-56/10

- obozowisko kultury komornickiej (mezolit)
- obozowisko kultury chojnicko-pieńkowskiej (mezolit)
- osadnictwo kultury amfor kulistych (neolit)
- osadnictwo kultury niemeńskiej, w tym grupy Linin (neolit)
- osada kultury kurhanów zachodniobałtyjskich (wczesna epoka żelaza)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 5 do 27 sierpnia, przez mgr. Jarosława Sobieraja (Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie). Finansowane przez Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie w Olsztynie, KBN, Urząd Gminy Ostróda oraz Morliny S.A. Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię 70 m².

Naturalne nawarstwienia glebowe (bielica) odłożone na zwydmionym tarasie Drwęcy: ok.